

Folkethingets Side at bevilge en højere Sum, end Regjeringen har forlangt, eller en Sum, som Regjeringen slet ikke har forlangt, er opstillet her paa en saadan Maade, som man ikke tidligere har seet her i Rigsdagen, men den ligner saa kvagtig Abbed Sieyes constitutionelle Princip, at det ikke er underligt, at den ikke tidligere er fremkommen her. Det gaaer ud paa, at det skulde være tilfredsstillende for Rigsdagen, og at den havde gode constitutionelle Rettigheder, naar den blot i alle andre Tilfælde havde Ret til at sige Nei, men videre skulde man ikke kunne komme. Det er imidlertid vist ikke vanskeligt at bevise, at Rigsdagen i enhver af de Sessjoner, vi hidtil have været samlede, i enkelte Tilfælde er gaaet den her foreslaaede Vej, uden at der hidtil fra Regjeringens Side har reist sig nogen saa stærk Modstand derimod som den, der nu reiser sig; men jeg vil haabe, at Folkethinget ikke af denne saa overmaade stærkt fremsatte Paastand vil lade sig bevæge til ikke i enkelte forekommende Tilfælde at afvige fra denne Grundsætning. — Dette er de Punkter, jeg, efterat Tiden er rykket saa langt frem, har anseet det rigtigt for mit Vedkommende at udtale, og jeg slutter med at anbefale det foreliggende Forslag.

Ordføreren: Ja jeg skal slutte mig til den sidste ærede Talers Udtalelser. Jeg troer ikke, det gaaer an med Et at forandre de constitutionelle Principer, som nu i flere Aar have gjort sig gjældende hos Regjeringen og Rigsdagen. Med Hensyn til det Punkt, der blev berørt af mig, og som senere er berørt af flere andre Talere, nemlig den moralske Forpligtelse, der maatte paahvile Thinget, saa skal jeg blot tillade mig at erklære, at jeg ikke var Mellemand i denne Sag, men at ligesom Rigsdagsmanden for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad) har hørt mangfoldige Udtalelser, som have bestyrket ham i den Tro, at her var Tale om et extraordinært Salair, saaledes har ogsaa jeg hørt mange saadanne, og jeg kan bekræfte, at den offentlige Anklager ogsaa stod i denne Formenting. Videre skal jeg ikke gaae i denne Sag; jeg for mit Vedkommende har troet, at det maatte være af-

gjørende. Jeg veed naturligviis, at andre Medlemmer, som ikke have følt sig bundne ved deres Udtalelser, have deres fulde Frihed, men jeg troer, det er noget haardt, naar man her fra forskellige Sider vil tale om Coterie og Cliquevasen og andet Deslige, fordi de Medlemmer, som have følt sig moralsk forpligtede i denne Sag, handle i Overensstemmelse med hvad der saaledes tidligere er foregaaet. Jeg troer, at man i det offentlige Liv maa følge de samme Regler, som man vilde gøre gjældende i det private Liv, og ligesom den private Mand vilde have en saadan moralsk Forpligtelse, saaledes har jeg ogsaa troet som Rigsdagsmand at maatte gøre den gjældende. Da mine Øtringer foranledigede den ærede Rigsdagsmand for Hjørring (Fischer) til at stille en bestemt Opfordring til et andet Medlem om dette Punkt, har jeg troet atter at burde erklære mig derover. At den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad) ikke har kunnet give en aldeles afgjørende Erklæring i saa Henseende, er jo en Selvefølge, thi deels er der forløbet lang Tid siden, deels kunde der ikke være Tale om for de Mænd, der henvendte sig til den offentlige Anklager, at binde Rigsdagen for Fremtiden. En saadan Forpligtelse kan ingen Mand paadrage Rigsdagen, men et Andet er, hvilke de Forudsætninger, der laae til Grund for Afgjørelsen, være; at der fra den Tid er forløbet et Aar eller længere Tid, maa jo være ligegyldigt.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: H. Nielsen, Jespersen, Ballentin, Bregendahl, Jung, Poul Knudsen, B. Petersen, Schøler, Sønderby, Hasselbalch, L. G. Larsen, Kayser, Glahn, J. Jensen og J. Christensen.

Fischer: Turde jeg ikke rette den Opfordring til den ærede Formand, forinden Afstemningen finder Sted, at opgive, hvilke Talere der ere indtegnede.

Formanden: De indtegnede Talere ere: Frølund, Schjern, Zahle, Bloug, Hasle, Niem-